

वा०रा०

॥३४॥

सत्कृतं यथाभवतितथाऽनयस्वेतिशेषः ॥ २७ ॥ प्राचीनान्प्राग्देशवर्तिनः सौराष्ट्रेभवानित्यर्थेढगार्षः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यथा यथायोग्यदूतप्रेषणेन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ स्वयमेवेति ॥ वसिष्ठेन विशिष्योक्तानितिशेषः ॥ ३२ ॥ तेचेति ॥ पूर्वनियुक्ताइत्यर्थः ॥ वसिष्ठायमहर्षयइतिपाठः ॥ ३३ ॥ अवज्ञया अनादरेण ॥ लीलया अश्रद्धया ॥

प्राप्तिज्ञं परमोदारं सत्कृतं पुरुषर्षभं ॥ राज्ञः शासनमादाय चोदयस्व नृपर्षभान् ॥ २७ ॥ प्राचीनान्सिन्धुसौवीरान्सौराष्ट्रेयांश्च पार्थिवान् ॥ २८ ॥ दाक्षिणात्यान्नेरेंद्रांश्च समस्तानानयस्व ह ॥ संतिस्त्रिगधाश्च ये चान्ये राजानः पृथिवीतले ॥ २९ ॥ तानानययथाक्षिप्रं सानुगान्सहवांयवान् ॥ एतान्दूतैर्महाभागैरानयस्व नृपाज्ञया ॥ ३० ॥ वसिष्ठवाक्यं तच्छ्रुत्वा सुमंत्रस्त्वरितं तदा ॥ व्यादिशत् पुरुषांस्तत्र राज्ञामानयने शुभान् ॥ ३१ ॥ स्वयमेव हि धर्मात्मा प्रयातो मुनिशासनात् ॥ सुमंत्रस्त्वरितो भूत्वा समानेतुं महामतिः ॥ ३२ ॥ ते च कर्मांतिकाः सर्वे वसिष्ठाय महर्षये ॥ सर्वे निवेदयन्ति स्म यज्ञे यदुपकल्पितं ॥ ३३ ॥ ततः प्रीतो द्विजश्च पुस्तान्सर्वान्मुनिरब्रवीत् ॥ अवज्ञया न दातव्यं कस्यचिद्लीलयापि वा ॥ ३४ ॥ अवज्ञया कृतं हन्याद्वा तारं नात्र संशयः ॥ ततः कैश्चिदहोरात्रैरुपयाता महीक्षितः ॥ ३५ ॥ बहूनि रत्नान्यादाय राज्ञो दशरथस्य ह ॥ ततो वसिष्ठः सुप्रीतो राजानमिदमब्रवीत् ॥ ३६ ॥ उपयातानरव्याघ्रराजानस्तव शासनात् ॥ मयापि सत्कृताः सर्वे यथाहं राजसत्तम ॥ ३७ ॥ यज्ञियं च कृतं सर्वं पुरुषैः सुसमाहितैः ॥ निर्यातु च भवान्यष्टुं यज्ञाय तनमंतिकात् ॥ ३८ ॥ सर्वकामैरुपलूतैरुपेतं वै समंततः ॥ द्रष्टुमर्हसि राजेंद्र मनसे व विनिर्मितं ॥ ३९ ॥

रत्नानि उत्तमवस्तूनि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ यज्ञियं यज्ञोपयोगि सुकृत्सुवादि संभाररूपं अंतिकात् समीपे वर्तमानमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ मनसे वेति ॥ क्षिप्रसिद्धत्वोपकरणसौष्ठवज्ञापनायोत्प्रेक्ष्यं ॥ ३९ ॥

वा०का०

॥३४॥

आवश्यकत्वादेतत्पुनः शिक्षितं ॥ ३४ ॥ तदेवाह ॥ अवज्ञयेति ॥ ३५ ॥